

Naše vesnice

SVĚRADICE

Zastupitelé obce na veřejném zasedání konaném 28.2.2003 schválili:

- Návrh Pozemkového úřadu v Klatovech o možnosti provedení komplexních pozemkových úprav katastru obce Svěradice. V lednu letošního roku při projednávání připomínek k zadání územního plánu byla na základě žádosti společnosti Treviso s.r.o. sjednána schůzka pracovníků Pozemkového úřadu Ing. Webra a Ing. Strolené k jednání o projektu komplexních pozemkových úprav. Dle jejich předběžného sdělení tento projekt v ceně několika mil. Kč hradí 100% stát. Výsledkem projektu je návrh na nové uspořádání pozemkových parcel se stanovením nové cestní sítě. S každým vlastníkem bude začlenění jeho pozemků projednáno osobně a při souhlasu 75% vlastníků je projekt realizovatelný. Lesy a lesní pozemky nejsou předmětem úprav a zůstávají nedotčeny ve vlastnictví majitelů. Vzhledem k velikosti katastru (1117 ha) se předpokládá, že projektové práce budou probíhat asi tři roky.
- Uzavření smlouvy s Obcí Velký Bor na vyplacení 1/5 vlastnického podílu budovy bývalé školy ve Velkém Boru. Částka 300 tis. Kč bude naší obci zaplacená ve třech splátkách po 100 tis. Kč.
- Finanční hospodaření obce v roce 2002: příjmy 2,802 tis. Kč (se zůstatkem z roku 2001 173 tis. Kč činí příjmy dohromady 2,975 tis. Kč), výdaje 2416 tis. Kč = zůstatek za rok 2002 činí 559 tis. Kč.
- Letošní ročník Rally Agropa se pojede 26. července po stejné trase jako vloni: start RZ na návsi – odbočka u školy ke statku čp. 15 – křižovatka u kříže – směr Slatina.
- Byla sepsána smlouva s kapelou Orchidea na letošní silvestrovskou zábavu.
- Potvrzena smlouva s Lunaparky p. Trísky na účinkování jejich atrakcí o Bartolomějské pouti.

SCHVÁLENÝ ROZPOČET NA ROK 2003

Příjmy v tis Kč:

- podíl z výnosu sdílených daní od státu	2073
- nájem, správní poplatky, poskytování služeb	547,4
- neinvestiční dotace na školství	18,1
- neinvestiční dotace na vnitřní správu	4,4
- finanční prostředky pro MŠ od kraje	575
- zůstatek z roku 2002	559,1
Celkem	3 777 tis. Kč

Výdaje v tis Kč:

- lesnictví	95	- knihovna	4
- silnice	272	- veřejné osvětlení	87
- pitná voda	223	- komunální odpady	140
- odpadní voda	460	- veřejná zeleň	93
- revitalizace Rybníčka	200	- sbor dobrovolných hasičů	19
- inv. záměr nádrže U Jámy	8	- místní zastupitelé	202
- provoz MŠ	205	- památky	9
- MŠ od kraje	575	- doplatek plynofikace	95
- Mateřská škola	52	- roční vklady Radina a Prácheňsko	45
- příspěvek FK Svěradice	50	- školné za žáky Základní školy	120
- kultura	363	- místní správa	560

Celkem

3777 tis. Kč

NĚCO O VELIKONOCÍCH

"Pane faráři, napište nám do našich novin něco o velikonocích," obrátil se na mne pan Smitka, jedna z duší, či spíše hlavní duše "svěradických novin." Ale než začnu o velikonocích, přece asi bych měl něco napsat úvodem. Důvodů je hned několik. Za prvé je to poprvé, co do těchto novin něco píš, a za druhé to neberu jako příspěvek do nějakých cizích novin, ale snad mohu klidně říci, že to jsou v určitém slova smyslu i noviny moje. Že ne jenom svěradičtí mohou říkat noviny naší vesnice Svěradice, ale že já tak nějak mohu říci "i mé vesnice", a to z toho důvodu, že tato vesnice je jednou z osad velkoborské farnosti, kterou "spravuji" a tak o ní mohu mluvit, jako o "moji" farnosti a tedy že i Svěradice je osada v tomto smyslu také "moje". Tolik asi úvodem, jímž jsem chtěl prostě toto říci: že ne, co do vlastnění, ale co do vztahu k nim tyto vaše noviny beru i jako noviny svoje a tedy dohromady s vámi prostě "naše". A tak do těchto našich novin i já jistě něco rád napíši.

Požádán jsem byl, abych napsal něco o velikonocích, a to jistě z toho důvodu, že v běhu roku se nacházíme v době postu a po něm přijdou velikonoce. O velikonocích se dá toho napsat velice mnoho, ale poněvadž jsem omezen jen rozsahem krátkého novinového článku, z toho mnoha se pokusím napsat alespoň "něco". Samozřejmě, že je mým přáním, aby i obsahově to bylo "něco", a ne jen prázdná slova, tedy "nic."

V prologu k velkofilmu "Pán prstenů" zaznívá (dokonce několikrát) myšlenka, že co je zapomenuto, to je ztraceno. Je ztraceno, co je zapomenuto. Tak je tomu dnes s mnohými pojmy, zvyky a obyčejí: ztratil se z nich vnitřní duchovní obsah, vlastní smysl a zbyl z nich jen prázdný bezduchý obal. Příklad: Blíží se zase doba, kdy budou procházet našimi dědinami houfy dětí a budou "chřístat, křístat, řečtat", podle toho jak se tomu kde říká. A proč? Jaký to má smysl? Ptaly se mne děti kolikrát, kdy se má chodit, v které hodiny během dne, ale nikdo se nezeptal proč se chodí. A přitom jedno vyplývá z druhého. Kdo neví, kdy se chodí, neví také ani proč se chodí.

Je to jedna z věcí, které patří k obalu, k nepodstatné součásti velikonoc. A přece pro mnohé děti, je to to hlavní, ba to nejdůležitější. Zbyl bezcenný obal, a cenný obsah se ztratil. Obejít na Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílou sobotu v určitých hodinách vesnici, pak na závěr (po odříkání nějakého zřymovaného říkání různého obsahu i úrovně) vyinkasovat nějakou tu odměnu ve formě vajec (bílých, či malovaných), či jiných poživatin (cukroví, pečiva) a případně i nějaké ty peníze, pak se nějak rozdělit (většinou podle odchozených pochůzek) a hlavní událost velikonoc skončila.

Nedávno jsem vyslechl v rozhlasovém vysílání rozhovor s panem Troškou, režisérem našich slavných filmových pohádek. Říkal, že uvažoval o tom, zfilmovat slavnou a dříve velmi oblíbenou několikadílnou knihu pro děti (kterou si rádi přečtou i ti dospělí, zejména ti starší a staří) "Kája Mařík". Nakonec od tohoto záměru upustil. Proč? Průzkumem mezi dětmi zjistil, že dnešní děti už mnohému z toho, o čem tam je řeč, nerozumí a vlastně vůbec neví, o co jde, a tudíž je to ani nezajímá.

Když jsem (jako absolvent ekonomické školy) byl zaměstnán jako úředník na statistickém úřadě, pracovala tam se mnou v kanceláři (kromě jiných) paní středních let, tehdy velká soudružka, funkcionářka a samozřejmě i ateistka (v Boha nevěřící a tudíž do kostela samozřejmě nechodící). V tomto duchu vychovávala i své tři syny. Jednou si stěžovala, že její synové nechtějí (v rámci povinné školní četby) číst Babičku od Boženy Němcové. Jako důvod uváděli, že mnohému z toho, co je tam psáno, nerozumí. A není divu. A proč? Protože jak Babička, tak zejména Kája Mařík a jiné další knihy líčí události a vůbec život v souvislosti s během tzv. církevního roku. Jednodušeji řečeno, život lidí byl dříve velice těsně spojen "s kostelem". S děním, obřady, slavnostmi a svátky v něm a kolem něho.

A kdo toto nezná, nerozumí ani mnohým slovům, pojmům. Nezná, a proto nerozumí, nechápe smysl a nic mu to neříká a tím pádem ho to ani nebaví a nezajímá. To, co se slavilo v kostele, to se nějak promítalo, mělo odezvu v civilním životě, v životě mimo kostel.

A tak i to "chřístání, křístání, řečtání," mělo samozřejmě souvislost s velikonočním děním v kostele. Jednalo se o zvukové znamení, které nahrazovalo hlas zvonů, které na znamení smutku nad bolestnými událostmi z Ježíšova života umlkly (jak se říkalo lidově "odletěly do Říma").

A tak tedy, kdy se má správně chodit "chřístat"? Kdy umlkne slavnostní a radostné vyzvánění kostelních zvonů? Doba postní vyvrcholí tak zvaným "Svatým týdnem". Ten začíná Květnou nedělí a vrcholí tzv. Svatým Třídenním. To začíná večerní oslavnou "Poslední večeře" Pána Ježíše s jeho dvanácti apoštolů na Zelený čtvrtek. Při této mši svaté utichají zvony na znamení smutku, neboť po této "Večeři" následovaly bolestné události v životě Ježíšově: očekávání zatčení v Getsemanské zahradě na úpatí Olivové hory v Jeruzalémě, zrada jeho učedníkem Jidášem, zatčení, soud, tupení a odsouzení židovským soudem. Pak přicházejí události Velkého pátku: Ježíš veden k soudu k římskému místodržiteli Ponciu Pilátovi (židé v té době nebyli svobodný národ, byli v područí - součásti Římské říše, a proto rozsudek židovského soudu musel potvrdit římský soudce) ten, ač na Ježíšovi žádnou vinu nenalézá, jej nechá nespravedlivě krutě zbičovat (domníval se bláhově, že tím uspokojí židovské žalobce), vojáci, jímž je Ježíš k zbičování vydán, jej výsměšně korunují trnovou korunou na "židovského krále", vysmívají se mu, ponižují ho, týrají, tupí. Pilát nakonec podléhá nátlaku židovských žalobců, vynáší nespravedlivý rozsudek trestu smrti ukřižováním, následuje bolestná křížová cesta, ukřižování na Golgotě a hrozná umírání na kříži. O třetí hodině odpolední Ježíš na kříži umírá, je sňat s kříže a pohřben do hrobu ve skále. Od této chvíle Velkého pátku a po celý den Bílé soboty, křesťané "dlí" u hrobu Kristova a uvažují o jeho umučení a smrti. V noci Bílé soboty začínají oslavy Ježíšova vzkříšení a při nich se znovu radostně a slavnostně rozezní zvony.

Kéž toto slavnostní a radostné vyzvánění opět zazní i o letošních velikonocích v našich dědinách, městech, farnostech, obcích a hlavně pak, řečeno obrazně ve všech lidských srdcích. Abychom všichni prožili tu pravou radost z toho, že zvítězil život, dobro, mír, pravda, spravedlnost - řečeno jedním krásným, ba tím nejkrásnějším slovem - že zvítězila l á s k a. A ta ať dál žije a vítězí v našich srdcích.

To je mé velikonoční přání nám všem.

Páter Stanislav Bušta

Váš farář

NAŠI JUBILANTI

V měsících dubnu, květnu a červnu oslaví významná jubilea několik našich spoluobčanů. Přejeme jim hodně zdraví a pohody do dalších let!

Duben

Kollárová Milada	3. dubna	65 let
Opalecký Antonín	21. dubna	67 let
Augustín Jaroslav	21. dubna	63 let

Přejeme Veselé Velikonoce
všem občanům obce
S V Ě R A D I C E

Květen

Vyšehradová Věra	1. května	72 let	Kůrka Karel	15. května	73 let
Kollár Ladislav	5. května	67 let	Kopáčková Anna	20. května	64 let
Kordíková Julie	11. května	74 let	Kopáček Karel	31. května	67 let

Červen

Kandrová Marie	11. června	65 let	Vyšehrad Josef	26. června	77 let
Bukovanová Františka	17. června	88 let	Veselý František	30. června	89 let
Karhánková Anna	25. června	93 let			

Informace pro občany

- Upozorňujeme občany, kteří dosud nezaplatili poplatek ze psů, že termín byl do konce března a na poplatky za odpad je termín do konce dubna!
- Očkování psů proti vzteklině se uskuteční v pátek 2. května v 17 hodin před obecním úřadem. Nezapomeňte na očkovací průkaz!
- Pozor na zloděje! Co všechno už ukradnou nemá hranic! V naší obci se ztratilo 16 hliníkových krytů ze skříněk elektrických rozvaděčů ObÚ, VOD a FK Svěradice
- 30. dubna se koná tradiční „Stavění máje“ a „Pálení čarodějnic“ na Vzácném vršku

Kulturní akce - zhodnocení

- 15. března se konal tradiční sportovní ples, na kterém účinkovala kapela Tři Cvrčci. Spokojená stovka návštěvníků se pobavila až do ranních hodin. Poděkování pořadatelů patří všem občanům, kteří přispěli do tomboly!
- 21. března se v předsáli Kulturního domu uskutečnilo v pořadí již druhé zpívání místních dětí, tentokrát obohacené o „profiky“ odjinud. Poděkování patří faráři p. Stanislavu Buštovi a Naděždě Kučerové, která pořad opět uváděla. Koncem května nebo v červnu se připravuje další zpívání, na které pořadatelé znovu zvou všechny děti, které se nebojí a hlavně chtějí si zazpívat.
- 29. března pořádal Svaz žen tradiční Dětský maškarní karneval. Především malé děti, kterých v maskách přišlo na šedesát a další desítky bez masek si vesele „zařadily“ při disco hudbě. Poděkování pořadatelek patří všem ženám, které darovaly zákusky do tomboly.
- 29. března se na taneční zábavě, která se s hudbou Parkán velice vydařila, sešlo 250 mladých lidí – pořadatelem byl pan Šimanovský.

Okresní soutěž hasičů se uskuteční v sobotu 21. června od 9.00 hodin. Podle informací pořadatelů se zúčastní soutěžního klání na místním fotbalovém hřišti na čtyři sta dobrovolných hasičů, 25 družstev mužů a 12 družstev žen z okresu Klatovy. O regulérnosti soutěže rozhodne 60 rozhodčích. Místní hasiči zajistí pořadatelskou službu při obsluze parkovišť a provoz několika stánků s občerstvením

Bude zájem o naše noviny od rodáků a občanů žijících v jiných obcích?

První číslo našich novin jsme zaslali patnácti rodákům. Znovu sdělujeme, že ten kdo chce noviny Naše vesnice posílat, zašle na ObÚ Svěradice 50,- Kč a svoji přesnou adresu. Touto částkou hradí zasilatelské náklady po celý rok 2003 a noviny dostane zdarma. Upozorněte své známe a přátele na tuto možnost!

jka

JEDNOTA SE VRACÍ!

Vzpomínáme-li na tradici družstevního prodejního hnutí na území dnešního okresu Klatovy, musíme se vrátit až do roku 1900, kdy zde začínají vznikat první družstevní prodejny a konzumní družstva. Cílem těchto spolků bylo, aby se základní životní potřeby nakupovaly výhradně přímo u výrobců a bez prostředníků byly levně prodávány především svým členům.

Jednota spotřební družstvo se sídlem v Sušici vzniklo 1. 7. 1950 a 29. 1. 1951 zahájilo svoji činnost. Z toho pak bylo od 1. 1. 1953 vyčleněno samostatné výrobní a spotřební družstvo Jednota Horažďovice.

1. 4. 1960 bylo založeno jedno Lidové spotřební družstvo Klatovy se sídlem v Sušici. Mělo 380 prodejen, 314 pohostinských provozoven a 1275 zaměstnanců. V té době také vznikl slogan „Zboží z Jednoty do každé samoty“. Formou „Akce Z“ se začaly postupně stavět další prodejny. Bylo tomu

slavnostní připítek při otevření prodejny

tak i v naší obci kde v akci „Z“

bylo postaveno a v roce 1973 Jednotou odkoupeno pohostinství a obchod. Posléze roky utikaly, měnila se i doba. V roce 1990 byla dána možnost soukromého podnikání. Na základě jednoho ze zákonů bylo také zahájeno navrácení nemovitostí a objektů některých obchodů původním majitelům. V dalších letech Jednota některé své obchody nabízela k pronajmutí nebo odkoupení. Tady u nás byl poměrně silně podporován názor na zrušení Jednoty a obchod pronajmout. Stalo se tak v roce 1999. Jenže soukromě podnikat v obchodě vyžaduje především silnou kupní sílu. A ta tady nebyla. Kdo měl možnost nakupoval levněji ve velkých marketech a do obchodu k soukromníkovi chodili většinou důchodci. Jednota, nyní ZKD, se znovu ozvala. Původní rozhodnutí o pronájmu bylo zrušeno a obchod 22. 3.

staronový obchod ZKD Sušice ve Svěradicích

2003 byl uzavřen. A to na týden. V prostorách se bílilo, uklízelo a navážely spousty zboží. Prodejna konzumu ZKD byla slavnostně otevřena za účasti zástupců ZKD Sušice a pana starosty v pátek 28. 3. 2003 ve 13.00 hod. Po tom týdenním „půstu“ se před krámem tvořily hloučky žen a posléze dlouhá fronta. Myslím, že vedoucí prodejny paní Jarka Jiřincová a další prodavačka na výpomoc paní Drahuše Ladmanová se pěkně zapotily. Otevírací doba je od pondělí do čtvrtka od 7.00 hod do 16.00 hod., v pátek od 7.00 hod do 17.00 hod. V sobotu pak od 7.00 hod. do 12.00. hod.

Čas ukáže, zda si tady u nás Konzum ZKD opět získá dobré jméno.

mav

HOLKY KOVAŘÍKŮ V AMERICE

Nad oceánem zuřila bouře. Loď, která vezla do Ameriky omladinu z Čech za práci vypadala, že se co nejdříve potopí. Nestalo se. A tak čtvrtá dcera Antonie (*1903) manželů Kovaříkových z čp. 60 „U Humenských“ šťastně doplula v roce 1921 do vytoužené země.

U Kovaříků bylo dvanáct dětí. Čtyřem z nich brzy zvonil umíráček. Zbývajících osm dětí mělo doma i na poli práce dost, ale jídla a peněz poskrovnu.

Antonie, tedy Tonka jak ji všichni říkali, se v Americe v městě New York dostala k dobrým lidem. Pracovala jako služebná. Po čase se seznámila s panem Pavlíkem, který pocházel z Moravy. Oba se přičinili a koupili si malý obchod s potravinářským zbožím. Měli jednoho syna a svůj společný život dožili na Floridě, kde svěradická rodačka Tona zemřela ve věku 87 let.

Pátá dcera z čp. 60 se narodila v roce 1904 a dostala jméno Josefa. Sestra Tona ji poslala v roce 1922 peníze na cestu, aby i ona ulehčila rodičům a za „velkou louží“ zkusila štěstí. U pánů, kde sloužila, se jí sice líbilo, ale moc se jí stýskalo po domově. Dokazují to časté dopisy své nejlepší kamarádce, kterou tu zanechala, slečně Korbelové z čp. 6. Chtěla vědět co je ve vsi nového, kdo s kým chodí, kdo se oženil a vdal. Dopisy přestaly chodit až když se Pepina vdala za pana Vedrala (Čecha), se kterým se odstěhovala do Chicaga. Měli spolu jednu dceru. Po nějaké době se rozvedli a ona se vrátila do New Yorku. Pracovala znovu jako služebná. Podruhé se vdala za pana Smrčka (pocházel z obce Metly - vesnice, kterou nyní známe v souvislosti s povodněmi). Pepina přijela do rodné visky poprvé v roce 1948 a poté se sem podívala ještě čtyřikrát. Se svým mužem dožili své stáří v penzionu.

mav

Foto z promoce
Karla Smrčky

manželé Martin a Antonie (roz. Kovařiková) Pavlíkovi, jejich syn
Karel, Josefa Smrčková (roz. Kovařiková) a profesorka

BOŽÍ MUKA A KŘÍŽE, JEJICH HISTORIE A SOUČASNOST (pokračování)

Kříže, které se dochovaly

Kříž v Přechemě je na kamenném podstavci datován letopočtem 1887. Dříve stál na rozcestí cest vedoucích do Komušína a do Slivonic (kolem Rybníčka přes Radinu). Při stavbě velkokapacitního kravína jej dokázal pan Josef Hokr, bez rozebrání, nakladačem přemístit na dnešní místo k jídelně Zemědělského družstva. Jeho bližší historii neznáme.

Kříž na Hlubočici stojí nade vsí, vpravo při silnici do Kadova. Pochází z roku 1859 a svoji celkovou výškou 410 cm patří k nejvyšším. O jeho opravu se zasloužil pan Vojtěch Větrovec čp. 90, který pod ním zbudoval studánku. Ani jeho historii neznáme.

„Vodroc kříž“ U Motyčky je datován rokem 1910. Stojí, či spíše stál, při silnici do Kadova. Před lety byl kříž pobořen a v letošním roce bude obnoven. Podle vyprávění byl postaven na paměť nějakého neštěstí, snad utonutí, které se stalo v přilehlém, již zrušeném rybníku "Motyka" po jehož hrázi nyní vede státní silnice

Kříž U Mostu stojí na rozcestí silnic Velký Bor a Babín. Byl postaven v roce 1868 rodinou Klečkových ze Svěradic čp. 63. V roce 2001 byl vrcholový kamenný sloupek nově osazen litinovým křížem

„Kadanoc kříž“ stojí při rozcestí silnice do Velkého Boru a bývalé staré cesty-silnice do Horažďovic vedoucí kolem lesa Rážek. Před lety byl zcela demolován, na náklady obce byl roce 1997 panem Šťastným a Strakou ze Lhoty Horažďovické znovu obnoven. Na základovém podstavci je letopočet 1851. Postaven byl zřejmě rodinou Kadaňových ze Svěradic čp. 16

„Hrbkovo kříž U Rážku“ postaven v roce 1926 rodinou Václava Hrbka ze Svěradic čp. 43 na paměť tragické smrti syna Vojtěcha Hrbka. Ten zde nalezl a rozebíral dělostřelecký granát, který mu v ruce vybuchl a zabil jej

Kříž U Mlýna stojí na západním konci hráze Mlýnského rybníka. Postaven roku 1846, bližší podrobnosti z jeho historie nejsou známy, pravděpodobně připomíná smrt utonutím nějakého občana Svěradic.

jsm

Fotbal – přátelská utkání (jaro 2003)

Muži:

FK Svěradice – FK Horažďovice (starší dorost) 2:2 (1:1)
FK Svěradice – Sokol Myslív 1:1 (1:0)
FK Svěradice – FC Liebersdorf (SRN) 1:1 (1:0)
FK Svěradice – Sokol Střelské Hoštice 3:1 (2:1)
FK Svěradice – Sokol Bělčice 0:3 (0:0)
FK Svěradice – Sokol Doubravice 1:2 (1:0)
FK Svěradice – Sokol Pačejov 0:2 (0:1)

Branky: Petrášek 2
Branky: Löffelmann
Branky: Větrovec
Branky: Bláha 2, L.Soukup z PK
Branky:
Branky: Klečka
Branky:

Dorost:

FK Svěradice – Sokol Lnáře (muži) 2:2 (1:1)
FK Svěradice – Sokol Mochtín 2:1 (1:1)
FK Svěradice – Sokol Doubravice 6:0 (2:0)
FK Svěradice – TJ Starý Smolivec 6:2 (3:1)

Branky: Větrovec, Petřík
Branky: Vrána, Petřík
Branky: Vrána 2, Větrovec 2, Fridrich, Petřík
Branky: Vrána 3, Petřík 2 (1 z PK), Prokopec

Žáci:

FK Svěradice – TJ Kasejovice 11:4 (4:0)
Sokol Doubravice – FK Svěradice 3:2 (2:2)

Branky: Kaftan 3, Prokopec 3, Vlček 2, Smitková, Kolář, Martínek
Branky: Kaftan, Martínek

MOJE LÁSKA – MUZIKA

- rozhovor s panem Vojtěchem Větrovcem

Pan Vojtěch Větrovec se narodil 22. března roku 1913. Byl nejmladší ze čtyř dětí. Vyučil se zedníkem u stavitele pana Kuldy v Horažďovicích. „Byla to těžká doba hospodářské krize“, říká pan Větrovec, „Kulda neměl práci pro učně natož pro zedníky.“ Zednické řemeslo měl pan Větrovec rád, ale jeho velkou životní láskou se stala dechová muzika. Necelé dva roky se učil u pana Krúty ve Slatině a vše ostatní bylo výsledkem jeho vlastní snahy a úsilí. „Bratr sloužil u vojenské hudby v Benešově a když přijel domů na dovolenou, vždycky do mě za ten týden něco natloukl,“ říká skromně pan Větrovec.

manželé Větrovcovi letos oslaví 61. výročí svatby

Dobrou školu a zkušenost získal pan Větrovec v roce 1935 na vojně v Písku, kde 2 roky hrál ve vojenské posádkové hudbě. Za zmínku stojí, že spolu s ním sloužil a hrál v této hudbě později legendární Karel Polata. „Po návratu z vojny jsem si zažádal o kapelnictví,“ pokračuje pan Větrovec, „a pak jsem s vlastní kapelou hrál dlouhá léta a pořád jsme byli v permanenci.“

V r. 1942 se pan Větrovec oženil. Přes všechny životní útrapy (léta po 2. světové válce, nelehké začátky v JZD) oslaví letos manželé Větrovcovi 61. výročí svatby. Jsou nejstarším manželským párem ve Svěradicích. Jejich společné soužití může být vzorem pro všechny, hlavně mladé rodiny.

„Jak paní Větrovcová snášela roli manželky kapelníka a muzikanta?“, ptám se pana Větrovce. „Ta to snášela dost dobře, i když si zažila také svoje, zbylo na ni doma všechno,“ vzpomíná pan Větrovec. „Ještě, že byla živa babička, ta mi pomohla s dětmi a já se mohla věnovat hospodářství,“ přidává se paní Větrovcová. A pokračuje: „Jednou hrál Vojta v Jetenovicích na bále. Bylo 6 hodin ráno a Vojta nebyl doma. Babička mu šla naproti až ke Krnkoc vršku a tam už viděla, jak proti ní jede na motorce.“ To komentuje pan Větrovec s úsměvem: „Vždyť to znáte, jak to u muziky chodí.“

V době, když pan Větrovec už neměl vlastní kapelu, byl o něj stále zájem. Hrál v mnoha kapelách, dokonce „vyhovoval i mladým“, kteří tvořili kapelu Combo (v té hrál i Karel Löffelmann). „Hodně let jsem byl v kapelách nejmladší a hodně let jsem byl nejstarší,“ říká pan Větrovec, „a v době, kdy už jsem ze zdravotních důvodů opravdu hrát nemohl, pořád za mnou běhali, jestli bych ještě nešel hrát.“

„Jak se, pane Větrovec, ten váš nástroj správně jmenuje?“, ptám se. „Trombon a ten tahový, to je pozoun, to jsem hrál obojí a potom, říkali tomu samice, to je baskřídlovka a samec byl baryton, takže samice a samec. Oba se smějeme muzikantské hantýrce.“

„Láska k hudbě mě neopustila, ta mě asi drží při životě, protože každou chvíli hraji ve snu,“ říká pan Větrovec s milým úsměvem.

Milý pane Větrovec, hezky a příjemně se s Vámi povídalo. Přeji Vám ještě jednou i za všechny obyvatele Svěradic hodně zdraví a lásky vašich nejbližších.

A mějte jistotu, že, stejně tak krásně, jako jste vždy hrál a teď hrajete ve snu, budete jednou hrát v největším nebeském orchestru a možná najednou na trombon, pozoun, samce i samici“.

maš

Je pod pomníkem prezidentů uložen pomník Antonína Švehly?

9. června 1935 byl slavnostně odhalen Švehlův pomník. Přítomnost mnoha krojovaných spolků, Sokolů, dvou stovek klatovských dragounů na koních, stovek legionářů a vojáků, ale zejména účast ministra národní obrany generála Františka Machníka byla jistě velkolepou podívanou pro téměř 5.000 přítomných účastníků. Žel Bohu, ač tato slavnost se konala (z historického hlediska) nedávno, příliš mnoho dokumentů se nezachovalo. Jistě v té době již mohlo být mnoho těch, kteří svými fotoaparáty tuto významnou akci zachytili. Ale kam se poděl velký kamenný Švehlův monument?

Podle sdělení pamětníků byl na rozkaz Němců asi v roce 1942 pomník rozbit a zakopán na místě kde stál. Bronzovou pamětní desku, která byla jeho součástí, měl snad ukrýt ve svém statku čp. 56 pan Podlešák. Ta se zřejmě ztratila, protože by se jistě po válce znovu objevila.

V roce 1992 se pokusili členové nově ustavené Strany venkova, která chtěla navázat na Švehlovu tradici, svěradický pomník najít. Jejich úsilí, které vedl pan Štěrba, pozdější poslanec Parlamentu, bylo ale marné. Že však Švehlův pomník leží v místech nynějšího pomníku je nesporné. Úprava jeho okolí prováděná před nedávnem a vodní eroze v loňském roce odhalila jeho vrcholovou část, tu část, na které byla Švehlova plaketa. Vyčnívá ze země za zadní stranou dnešního pomníku. Jsou v zemi i další části? Zřejmě budou.

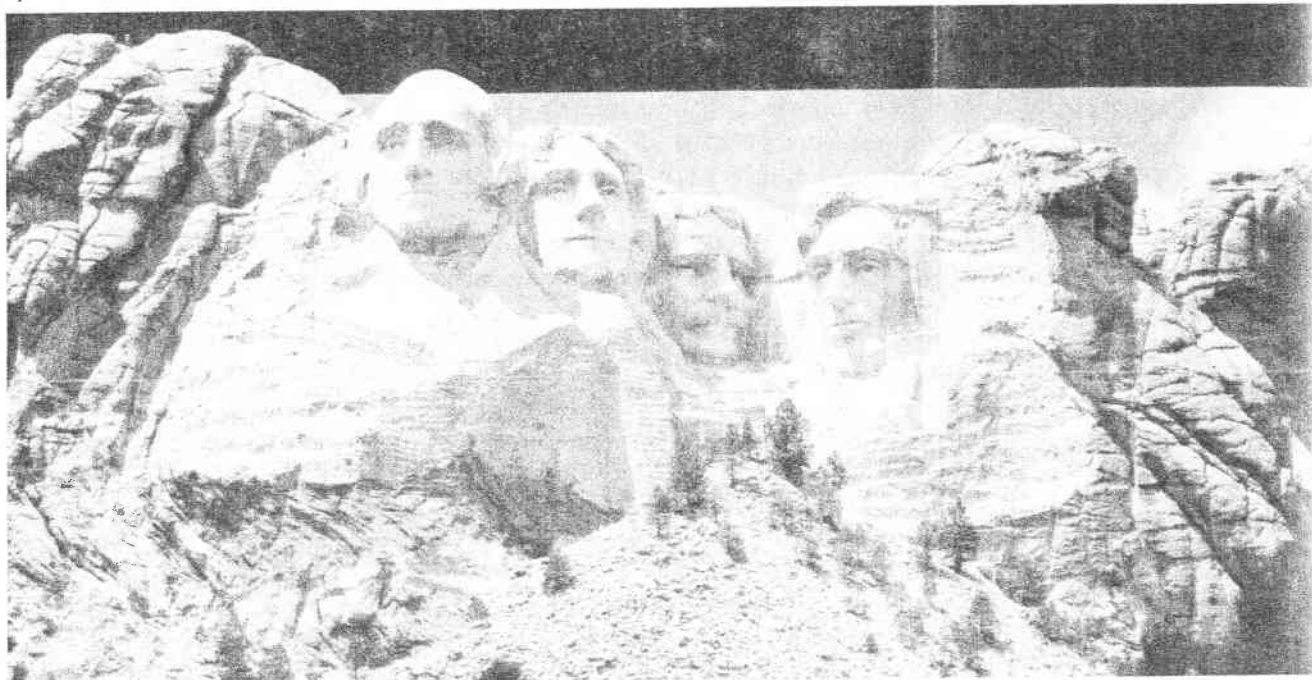
Závěrem bych se na vás, vážení čtenáři, chtěl obrátit se žádostí. Pokud o osudu Švehlova pomníku něco víte, nebo máte jakékoli jeho fotografie, sdělte nám to. Děkujeme!

jsm

Cesta Amerikou a návštěva patnácti národních parků

Naše příští zastávka po Národním parku Badlands byla v Black Hills (Černé kopce) v Jižní Dakotě. Navštívili jsme Národní monument Mount Rushmore, svatostánek americké demokracie, Mount Rushmore je proslulá tím, že tam jsou vytesané do žulové skály obličejy čtyř amerických prezidentů. Jsou to: George Washington, Thomas Jefferson, Abraham Lincoln a Theodore Roosevelt (viz foto). Autorem je Gutzon Borglum, sochař narozený v roce 1867 ve státě Idaho. Sousoší je v měřítku 1:12 a čtrnáctileté úsilí na jeho vytvoření začalo v roce 1927. Šest a půl roku trvala vlastní práce na místě, zbytek času zabralo hledání vhodného místa a skály a vytvoření pracovního modelu v životní velikosti. Sochař Borglum několikrát v průběhu prací pozměnil tvar sousoší dle struktury žuly. V centru pro návštěvníky jsme si prohlédli dokumenty a fotografie zobrazující vznik tohoto monumentu. Sousoší, které bylo dokončeno v roce 1941, působí velkolepým dojmem a každoročně sem přijede mnoho turistů.

Druhý den jsme se vydali úzkou a klikatou silnicí do Státního parku Custer. V tomto parku žije mnoho divokých zvířat a bylo tam naše první setkání s velkými a „ošklivými“ bizony. Pozorovali jsme je ovšem opatrně a z úctyhodné vzdálenosti, protože bizoni nejsou právě nadšeni zvidavými turisty a dokáží běžet rychlostí až 50 km za hodinu. Také jsme se nechali pobavit dovádějící kolonií stepních svišťů a v noci nás budili ze spaní vyjící kojoti. Ale nejkrásnějším zážitkem, po dlouhé cestě nekonečnou prérií, byla krása přírody v okolí Custer parku a Black Hills. Široká zelená údolí, klikaté a jiskřící potučky a vysoké hory se sněhovými čepicemi. Chtělo se nám zde zůstat trochu déle, ale měli jsme před sebou ještě dlouhou cestu.

Mount Rushmore – do žulové skály vytesané obličejy čtyř slavných amerických prezidentů

jpk

50. let fotbalu ve Svěradicích – 2. část

Ročník 1961-62 jsme zakončili v okresním přeboru neslavně, když jsme v posledním zápase prohráli 0:8 v Nýrsku, ale konečná 7. příčka nebyla ještě nejhorší. Střed tabulky jsme obsazovali pravidelně i v dalších letech a zdálo se, že lepší umístění je pro nás snad zakleté. Chyběla osobnost, která by mužstvo pozvedla z okresního průměru. Zlepšení přišlo v sezóně 1964-65, kdy po podzimním 3. místě bylo vše směřováno k tomu, aby se vybojoval dlouho vysněný postup do 1. B třídy. Jaro 1965 se mužstvu skutečně vydařilo a zisk 27 bodů znamenal 1. místo a tím i vytoužený postup. Za zmínku stojí, že v kádru, který vybojoval postup byl mladý dorostenec František Koutenský, který pak dlouhá léta oblékal dres „áčka“ i „béčka“ a dodnes působí v našem klubu jako úspěšný trenér. V roce 1965 měl oddíl 68 členů, což byl zatím největší počet od založení a díky spolupráci s místním JZD zabezpečoval chod všech mužstev, v té době to byli dorost, „A“ tým a rezerva.

Vzhledem k náročnosti nové soutěže bylo rozhodnuto dočasně zrušit „B“ mužstvo a co bylo nejdůležitější - jako nový trenér přichází František Pavlovský. Mužstvo se pod jeho vedením v těžké konkurenci neztratilo a vybojovalo si účast i v následujícím ročníku.

V roce 1966 se uskutečnil historický zahraniční zájezd do tehdejší NDR, kde byla navázána spolupráce s oddílem BSG TRAKTOR Neundorf u Lipska. Zájezd se opravdu povedl a to jak po stránce sportovní, tak i po kulturní a společenské a dlouhá léta se na něj vzpomínalo.

V sezóně 1966-67 se začalo dařit i našemu dorostu, který pod vedením pana Václava Kandra postoupil do 1. krajské třídy. Hůře však dopadli muži, kteří sice v konečném součtu obsadili 11. příčku zajišťující záchranu v soutěži, ale díky administrativnímu rozhodnutí Krajského svazu, byli nuceni na úkor jiného mužstva sestoupit. Poté převzal mužstvo jako trenér pan Surženko ze Strakonice a z několika nadějnými odchovanci (Stejskal F., Augustin, Chaloupka) jsme skončili ve středu tabulky.

V květnu 1968 odjeli naši fotbalisté na druhý zájezd do Neundorfu, ale to bylo již v době vypjaté politické situace, blížil se 21. srpen 1968. Fotbalový ročník 1968-69 začal vlivem vpádu armád Varšavské smlouvy smutně, ale jeho závěr byl pro nás velmi šťastný a radostný – opět se podařilo vybojovat postup do krajské I.B třídy. Bohužel tato radost trvala jen krátce a po ročním působení jsme se opět propadli zpět do okresního přeboru

Na začátku roku 1971 jsme od OV ČSTV v Klatovech obdrželi dotaci ve výši 35.000,- Kč a za to byla provedena přestavba dvou šaten. V té době se rovněž rozbíhá výstavba nového kulturního domu a ruku k dílu přiložilo mnoho našich členů. V tomto roce dochází rovněž k zásadnímu rozhodnutí výboru, které znamená, že je premiérově založeno mužstvo žáků, které jako první trenér vedl Löffelmann Karel. Nejdůležitější však je, že se k nám opět po několika letech působení v Horažďovicích vrací František Pavlovský a jako posilu přivádí svého syna Stanislava. A to se ukázalo jako obrovský přínos – v červnu 1972 se Svěradice znovu radují z postupu do 1. B třídy, když s náskokem 5-ti bodů vyhrávají okresní přebor. Trenér Pavlovský se svým asistentem Kolářem okamžitě stanovují cíl pro další sezónu: udržet se ve vyšší soutěži! I přes opětovný odchod pana Pavlovského do Horažďovic se tento cíl podařilo splnit a to byl krásný dárek k 20. výročí založení klubu. Pro další sezónu se podařilo z Blatné získat brankáře Josefa Palečka, naši pozdější dlouholetou oporu, ale to nic nezměnilo na tom, že v roce 1974 opětovně sestupujeme do okresu. Po tomto neúspěchu se stává novým trenérem Stanislav Pavlovský a sestavuje mužstvo s jediným cílem a to je co nejrychlejší návrat do krajské soutěže. Před začátkem nové sezóny se na hřišti instalovaly nové branky a připravila se přístavba žákovských kabin. Od Sokola Blatná byl odkoupen autobus „ROBUR“ za 35.000,- Kč.

Podzim se našemu mužstvu nevyvedl podle představ, ale jarní finiš byl skvělý a tým pod novým trenérem získal celkem 32 bodů což bohatě stačilo na 1. místo a krajská B třída byla opět ve Svěradicích. vdu

Rozpis mistrovských soutěží – jaro 2003

EKSVĚRADICE	M U Ž I			D O R O S T			Ž Ā C I			M I N I Z Ā C I		
	den - datum	kolo	čas soupeř	kolo	čas	čas soupeř	kolo	čas	čas soupeř	kolo	čas	čas soupeř
sobota 29.3.	14.	15.00	Týnec V	14.	10.00	Vejpřnice V						
neděle 30.3.						10.30						
sobota 5.4.	15.	16.00	Běšiny D	15.	10.00	Štáňšov V	12.	14.00	Sušice „B“ V	12.	14.00	Nalž. Hory D
neděle 6.4.												
sobota 12.4.	16.	16.30	Mochtín „B“ V	16.	10.30	Horá. Týn D	13.	10.00	Nezamyslice V	13.	14.00	Kolinec V
neděle 13.4.												
sobota 19.4.	17.	17.00	Hartmanice D	17.	10.00	Sp. Píseň „B“ V	14.	13.30	Hrádek D	14.		Horažďovice B D
neděle 20.4.												
sobota 26.4.	18.	17.00	H.M.Boží V	18.			15.	13.30	Pačejov V	15.	15.00	Dlouhá Ves V
neděle 27.4.												
čtvrtek 1.5.										21.	V O L N O	
sobota 3.5.	19.	16.00	Záchovice D	19.	10.30	Domažlice D	16.	13.30	Dlouhá Ves D	16.		
neděle 4.5.												
čtvrtek 8.5.										22.	10.00	Kašp. Hory V
sobota 10.5.	20.	17.00	Chudenice V	20.	13.30	Nýrsko V	17.	13.30	Rabí D	17.	13.15	Pačejov V
neděle 11.5.						10.30		Švihov D				
sobota 17.5.	21.	17.00	Neznašovy V	21.	14.30	Holýšov V	18.	10.00	Velhartice V	18.	14.00	Horažďovice A D
neděle 18.5.												
sobota 24.5.	22.	16.00	Hradešice „B“ D	22.			19.	13.30	Chanovice D	19.	14.00	Chanovice V
neděle 25.5.												
sobota 31.5.	23.	16.00	Strážov „B“ V	23.	10.00	Kdyně V	20.	14.30	Kašp. Hory V	20.	14.00	Sušice D
neděle 1.6.												
středa 4.6.												
sobota 7.6.	24.	16.00	Hrádek „B“ D	24.	10.00	Postřelov V	21.	13.30	Hartmanice D	21.		
neděle 8.6.												
sobota 14.6.	25.	17.00	Janovice „B“ V	25.	10.30	Nepomuk V	26.			26.		
neděle 15.6.						10.30		Mechlov D				
sobota 21.6.	26.	16.00	Měcholupy D	26.								
neděle 22.6.												

Vydává Obecní úřad ve Svěradicích. K tisku připravuje redakční rada ve složení:

Václav Dušek (vdu), Jindřiška Kalabzová (jka), Jan Koza (jpk) Josef Smitka (jsm), Ing. arch. Tomáš Straňák (mot), Ing. Marie Šulcová (maš), Marie Vojtová (mav)
Počet výtisků: 200. Neprodejné